

بسم الله الرحمن الرحيم

نظام سرمایه‌داری در انگلیس، فرش زندگی مردم را در خیابان‌ها هموار کرده تا آن‌ها کنار جاده‌ها بخوابند!

(ترجمه)

خبر

به تاریخ ۲۶ جنوری ۲۰۱۸م، روزنامه گاردین در گزارش خود نوشت: «آمار رسمی نشان می‌دهد که تعداد افراد بی‌سرنه‌ای که روی جاده‌ها می‌خوابند، در طول این هفت‌سال متوالی در لندن افزایش یافته است. نهادهای خیریه اظهار داشتند: با وجودی که این روند افزایش داشته، اما دولت در امر کمک‌رسانی به این افراد ناکام مانده است.» هم‌چنان بطور جداگانه یک نهاد تحت نام "Chain" گزارشی را در ماه جون سال گذشته میلادی به نشر سپرد که تقریباً ۸۱۰۸ تن از مردمان بی‌سرنه‌ای را کنار جاده‌های لندن هموار کرده و در آن‌جا می‌خوابند. بالبیر چتریک مدیر پالیسی بنیاد خیریه Centre Point گفت: «این ارقام واقعاً تکان دهنده است، مگر این نهاد مذکور تنها تعداد افرادی را که از طرف شب روی سرک‌ها می‌خوابند، شمارش می‌کند. ما می‌دانیم که بیش از هزاران تن درین شهر بی‌خانمان شده‌اند که هر ماه برای جستجوی رخت خواب در هر گوشه و کنار، یا در ایستگاه‌های ملی‌بس و مترو می‌خوابند. اسفناک‌تر این‌که بعضی دختران بخاطر پیدا کردن جای خواب همراه بیگانه‌ها شب را سپری می‌کنند.»

امر مسخره‌کننده این‌که: یکی از روزنامه‌ها نیز گزارشی را ارائه کرد که در آن آمده است: «صدها و هزاران آپارتمان‌های جدیدالاحداث و مدرن در لندن، که مجهز با تمام لوازم و امکانات زندگی اند، تابحال خالی و استفاده نشده باقی مانده؛ اما مردم این شهر با این وضعیت اسف‌بار دست و پنجه نرم می‌کنند. با این حال، سرمایه‌داران بخاطر کسب ثروت بیشترشان هنوز هم به ساخت برج‌ها و آپارتمان‌های گران‌قیمت ادامه می‌دهند، در حالی‌که تعداد کثیری متقاضیان خواهان خرید یک خانه ارزان‌تر و با حد اقل معیارهای اولیه زندگی در این شهر هستند. جان اسپارکس، مدیر اجرایی بحران گفت: «این وضعیت واقعاً در این کشور با این

عظمت یک فاجعه است، اکثر افراد بی‌خانمان تلاش می‌کنند که در بدترین شرایط (هوای سرد و خطرناک) شب را روی جاده‌ها سپری کنند؛ در حالی که ما توانائی این را داریم که هم‌چو وضعیت را تغییر دهیم.»

تبصره:

لندن تنها پایتخت کشور متمدن سرمایه‌دار غربی نیست که بطور بی‌شرمانه‌ای احصائیه‌ای اتباع بی‌خانمان خود را گزارش می‌دهد. در واقع در تاریخ مذکور و در همان روزنامه، خبر مشابه نشر شد که مقامات دولتی در شهر صنعتی سیاتل امریکا تمام افراد بی‌خانمان روی سرک را دور نموده و سپس راه‌گیرهای محافظتی را برای جلوگیری از ورود آن‌ها نصب کردند. این نوع عکس‌العمل‌ها مخصوصاً در غرب خیلی رایج است. سرمایه‌داران در لندن بطور شدیدی چهار اطراف املاک خود را کتاره‌های آهنی نصب می‌کنند تا از ورود افراد بی‌خانمان در محوطه‌ی املاک آن‌ها جلوگیری شود. این است طرح خصمانه‌ی آن‌ها که گویا در برابر افراد بی‌خانمان رفتار ضد اجتماعی خود را کاهش داده‌اند.

این چنین اعمال در میان مقامات دولتی عام است که بخاطر امتناع کمک به افراد نیازمند چنین اظهار می‌کنند، که این افراد بی‌خانمان کسانی اند که معتاد به مواد مخدر و الکل اند. حتی این مقامات یک احساس را در عموم فضا سازی کرده اند که گویا افراد بی‌خانمان روی سرک‌ها تماماً جنایت‌کاران بوده و هیچ کدامشان لیاقت کمک را ندارند. یگانه تصویری که در رسانه‌ها منتشر نشده و تکان دهنده‌تر است، اینست که تمام اعضای یک خانواده به شمول زن و مرد همراه اطفال‌شان بی‌سرپناه روی سرک‌های لندن می‌خوابند. تعداد کثیری این افراد بی‌خانمان روی سرک‌ها، در واقع تحصیل کرده و حتی در طول روز صاحب وظیفه هم هستند؛ اما بنابر فقر و ناداری نمی‌توانند یک سرپناه داشته باشند و مجبور اند تا شب را در کنار سرک‌ها سپری کنند. متأسفانه امراض روانی که در غرب در حال افزایش بوده، این خود یکی از عوامل اصلی این مرض برای افراد بی‌سرپناه است.

خوابیدن روی سرک‌ها امن نیست، چون اوضاع جوی و سردی هوا برای آنان خطرناک است. هم‌چنان افراد بی‌خانمان روی سرک‌ها همیشه از سوی عابرین مورد حمله قرار می‌گیرند. هر حزب سیاسی یک‌دیگرشان را بخاطر مسئولیت‌پذیری در برابر این بی‌خانمانی مقصر می‌شمارند؛ اما تا اکنون هر کسی که بر اریکه قدرت تکیه زده، نتوانسته است که مشکلات را حل کند؛ چون بر ایدیولوژی که آن‌ها پابند هستند، قادر به حل مشکلات نبوده؛ بلکه در واقع خود یک مشکل محسوب می‌شود.

تضمین این که هر شهروند باید سرپناه داشته باشد، در حقیقت مسئولیت بنیادی دولت است که برای شهروندان خود تأمین کند، در حالی که سرمایه‌داران، که این دولت‌ها را رهبری می‌کنند، تنها در فکری افزایش ثروت خود و خواهان سود و مفاد از تمام مردمان این جهان بوده و انتظار دارند که سرمایه‌اندک خود را برای نیازمندان و فقراء به مصرف برسانند. دین مبین اسلام، حقوق خانه، لباس و تغذیه را یک امر بنیادی شناخته است؛ چنان‌چه حضرت محمد صلی الله علیه وسلم می‌فرماید:

«لَيْسَ لِابْنِ آدَمَ حَقٌّ فِيمَا سِوَى هَذِهِ الْخِصَالِ: بَيْتٌ يَسْتُرُهُ، وَتَوْبٌ يُوَارِي عَوْرَتَهُ، وَجِلْفُ الْخُبْزِ، وَالْمَاءُ»

(رواه ترمزی)

ترجمه: برای فرزند آدم حقی جز در این چیزها نمی باشد، خانه‌ای که در آن سکونت کند و لباسی که عورتش را بدان پوشد و پاره‌ای نان خشک و آب.

بنابراین، این مسئولیت رهبران و دولت است که این حقوق اساسی مردم را، نه این‌که تقاضای هر سرمایه‌دار و ثروتمند را برآورده سازد. هرگاه می‌بینیم که سیاسیون غربی در مورد مسئولیت‌پذیری‌شان در باره فقر و تنگ‌دستی حرف می‌زنند، شاهد هستیم که می‌گویند: برای رفع مشکل بی‌سرنه‌ای پول اندک در اختیار ما است، در حالی‌که تمام پول‌ها را مصرف نموده و یا در بانک‌ها ذخیره می‌کنند و یا صرف جنگ‌های خانمان‌سوز خارج از کشور می‌کنند تا منافع دوستان و تاجران سرمایه‌دار خود را حفظ کنند. تنها عملی‌که این حکام غربی انجام می‌دهند، اینست که با استفاده از زور پولیس مانع خواب این افراد بی‌سرنه روی سرک‌ها شوند. در واقع مشکلات را از دید عامه پنهان نموده و درین فکر اند که مردم عام جامعه احمق و ساده‌لوح هستند که فکر می‌کنند، این حکام مشکلات‌شان را حل نموده و مردم جامعه این فجایع را نمی‌بینند.

هرگاه ایدیولوژی اسلام تحت عنوان "خلافت راشده ثانی بر منهج نبوت" تطبیق شود، هرگز مانند نظام سرمایه‌داری در صدد پنهان کردن مشکلات مردم نمی‌باشد؛ بل تلاش می‌کند تا بطور جدی ریشه مشکلات را دریافته و حل بسازد. این‌که این مشکلات اجتماعی باشد یا روانی و یا هم اقتصادی و یا هر مشکل دیگر.

نویسنده: یحیی نسبت

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۱۲ جمادی الاول ۱۴۳۹ ه.ق

۳۰ جنوری ۲۰۱۸ م